

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w przedmiocie obrotu zbożem siewnem w roku gosp. 1920/21.**

Na mocy art. 1, 2, 4, 6 i 11 ustawy z dnia 9 lipca 1920 roku o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21 Dziennik Ustaw R. P. № 56—1920 poz. 348, wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1. Gospodarstwa nasienne, produkujące oryginalne odmiany zbóż, o ile przedstawią odpowiednie zaświadczenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zostają zwolnione od dostawy kontyngentu, winny jednak wylegitymować się przed władzą administracyjną I-ej instancji z dokonanych sprzedaży do wysokości przypadającego na nie kontyngentu, stosownie do przepisów, zawartych w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

Co do sprzedaży zbóż ozimych — gospodarstwa te winny wylegitymować się do dnia 15 października 1920 roku, co do zbóż jarych — do 1 czerwca 1921 roku.

Art. 2. Gospodarstwa nasienne, reprodukujące oryginalne odmiany zbóż, zostają zwolnione od dostawy na poczet kontyngentu takiej ilości zboża, jaka zostanie zakwalifikowana, jako trzy pierwsze odsiewy od zbóż oryginalnych, przez odpowiednie instytucje (na ziemiach b. zaboru rosyjskiego z wyłączeniem powiatów: Jędrzejowskiego, Miechowskiego, Pińczowskiego i Olkuskiego, przez Sekcję Nasienną Centralnego Towarzystwa Rolniczego w Warszawie, na ziemiach b. zaboru austriackiego, oraz w powiatach: Jędrzejowskim, Miechowskim, Pińczowskim i Olkuskim — przez Komisję Nasienną przy Małopolskiem T-wie Rolniczem w Krakowie dla Małopolski Zachodniej i przez Komisję Nasienną Towarzystwa Gospodarskiego we Lwowie — dla Małopolski Wschodniej) po przedstawieniu odnośnych zaświadczeń władzy administracyjnej I-ej instancji.

Gospodarstwa te jednak winny wylegitymować się ze sprzedaży stosownie do przepisów, zawartych w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, i w terminach, wskazanych w art. 1.

Art. 3. Zboże siewne może być sprzedawane z zaliczeniem na poczet dostaw kontyngentowych filjom lub agenturom P. U. Zbożowego oraz osobom, posiadającym zezwolenie na zakup zboża siewnego, wydane stosownie do przepisów, zawartych w art. 4-ym niniejszego rozporządzenia, a pozatem tym instytucjom, którym Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Apropowizacji udzieli prawa prowadzenia handlu zbożem siewnem.

Art. 4. Zezwolenia na zakup zboża siewnego są wydawane w myśl poniższych zasad:

- 1) na zakup w granicach powiatu zezwolenia wydaje starosta,
- 2) na zakup w granicach województwa zezwolenia wydaje wojewoda, a w Małopolsce w granicach terenu, objętego działalnością Inspektoratu Okręgowego Pomocy Rolnej, właściwy Inspektorat,
- 3) na zakup poza granicami województwa lub w Małopolsce poza terenem, objętym działalnością Inspektoratu Okręgowego Pomocy Rolnej, zezwolenia wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Zezwolenia winny zawierać następujące dane: imię i nazwisko nabywcy, nazwę wsi lub majątku, powiat i gatunek oraz ilość zboża, wypisaną słowami.

Art. 5. Wytwórcom rolnym, którzy nabyli zboże siewne kontyngentowe podwyższony zostaje wyznaczony im kontyngent o ilość nabytego zboża.

W tym celu władze, wymienione w punk. 2 i 3 art. 4 winny zawiadomić o wydanych zezwoleniach starostę powiatu, w którym gospodarstwo nabywcy jest położone, jak również filje lub agenturę P. Urzędu Zbożowego, znajdujące się w tym powiecie.

Art. 6. Instytucje, upoważnione do handlu zbożem siewnem przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Apropowizacji, mogą nabywać jedynie oryginalne odmiany zboża i kwalifikowane trzy pierwsze odsiewy od zbóż oryginalnych, pozatem obowiązane są:

- 1) wydawać rolnikom, u których został skutecznie zakup, firmowe kwity, zaopatrzone podpisem członka Zarządu Instytucji i pieczęcią Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Kwity winny zawierać: imię i nazwisko sprzedawcy, nazwę wsi lub majątku, powiat, oraz ilość nabytego zboża w kilogramach, wypisaną słowami,
- 2) wyrachować się przed Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych z ilości nabytego i sprzedanego zboża na podstawie kwitów, zezwoleń oraz remanentów, przyczem wyrachowanie się winno nastąpić w terminie, wskazanym w art. 1-ym i zawierać nazwy majątków względnie wsi, do których zboże na siew zostało dostarczone.

Art. 7. Zboże siewne na pomoc rolną skupują filje i agentury Państwowego Urzędu Zbożowego i przekazują je na mocy dyspozycji delegatów P. U. Zb. przy województwach poszczególnym starostom do podziału pomiędzy wytwórców rolnych, przyczem kontyngent tych wytwórców winien być zwiększony o ilość przydzielonego im zboża.

Art. 8. Od dostawy ziemiopłodów w ilościach, o które został podwyższony kontyngent w myśl ustępu 1 art. 5 zwolnić może wytwórców jedynie właściwa Komisja Kontyngentowa.

Przy dostawie winien być zachowany stosunek ziemiopłodów, określony art. 1 ustawy z dnia 9 lipca 1920 roku (Dziennik Ust. R. P. № 56 1920 r. poz. 3-8) i następujące terminy: dostawa wzamian za zboże siewne ozime winna być uskuteczniiona do dnia 1 stycznia 1921 roku, za jare—do 1 czerwca 1921 roku.

Art. 9. Na zboże siewne ustanawia się ceny następujące:

- 1) na zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i pozostawione są dobrowolnemu porozumieniu pomiędzy sprzedawcą i nabywcą.
- 2) na zakwalifikowany przez instytucje, wskazane w art. 2, pierwszy odsiew od zbóż oryginalnych—o 30% wyższe od cen, ustanowionych na takież zboże konsumcyjne.
- 3) na zakwalifikowany drugi i trzeci odsiew od zbóż oryginalnych—o 20% wyższe od cen, ustanowionych na takież zboże konsumcyjne.

Art. 10. Obrót zbożem siewnym jest dozwolony: ozimem—do dnia 15 października 1920 roku, jarem do 15 maja 1921 r.

O ile pozostawałyby po tych terminach pewne ilości nieużytkowanego zboża siewnego z ilości, podlegających odstawię na poczet kontyngentu, w urzędach, instytucjach, do handlu zbożem siewnym upoważnionych, i u wytwórców, zboże to winno być przekazane miejscowej filji lub agencji P. U. Zbożowego najpóźniej do dn. 1 listopada 1920 roku, jeśli chodzi o zboże ozime, do dn. 1 czerwca 1921 roku, jeśli chodzi o zboże jare.

Art. 11. Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, podlegają karom, przewidzianym w art. 6-ym ustawy z dn. 9 lipca 1920 roku. (Dz. Ust. R. P. № 56—1920 poz. 348).

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 21 lipca 1920 r.

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bujak